

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/895/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209957
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112209957.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Š. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. F.. Č.. XX/XX, Z. C., zastúpený euroadvokátom: JUDr. Lubomír Müller, Symfonická ul. č. 1496/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, Bratislava, o zaplatenie istiny 310, 13 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18. júla 2014, č. k. 11C/90/2012 - 77, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 228, 21 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Lubomíra Müllera, vedeného Z. Č., pobočka O. - R. Č. M., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, SWIFT: R., IBAN: R., do troch dní. Svoje rozhodnutie v časti výroku, ktorým konanie zastavil odôvodnil právne ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O. s. p. a vecne späťvzatím návrhu navrhovateľom po prvom pojednávaní, s čím odporca súhlasil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a vecne tým, že zastavenie konania zavinil odporca, nakoľko navrhovateľ zobrať svoj návrh späť z dôvodu, že odporca žalovanú sumu zaplatil aj s príslušenstvom a preto navrhovateľovi priznal náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli na jeho právnom zastúpení za sedem úkonov právnej služby, prevzatie a príprava zo dňa 30. 06. 2011 á 24, 90 eur podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 01. 07. 2013, písomné podania na súd zo dňa 27. 03. 2012, 18. 08. 2012, 21. 01. 2013 a zo dňa 26. 02. 2013 á 24, 90 eur podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30. 06. 2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 01. 07. 2013, účasť na pojednávaní v dňoch 09. 01. 2013 a 27. 02. 2013 á 24, 90 eur podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30. 06. 2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 01. 07. 2013, režijný paušál 1 á 7, 41 eur v roku 2011, v roku 2012 režijný paušál 2 á 7, 63 eur a v roku 2013, 4 á 7, 81 eur podľa § 15 písm. a) vyhlášky, spolu v sume 228, 21 eur. K vyjadreniu odporcu, že navrhovateľ si uplatnil viacero nárokov samostatnými návrhmi, čím umelo vytvoril viacero súdnych sporov, v ktorých si uplatňuje aj trovy právneho zastúpenia v plnej výške uviedol, že je výlučne na úvahe navrhovateľa, akým spôsobom si svoje nároky uplatní, samostatne alebo v spoločnom návrhu a to aj napriek tomu, že si u odporcu uplatnil jednotlivé nároky v jednej žiadosti o odškodnenie, nakoľko jeho návrh bol podaný dôvodne a nepriznanie náhrady trov by preto bolo v rozpore s právom navrhovateľa účelne sa domáhať ochrany svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznať. Uviedol, že postup navrhovateľa zastúpeného právnym zástupcom je šikanóznym výkonom práva, ktorému nie je možné priznať právnu ochranu a vynaložené trovy

konania a právneho zastúpenia sú neúčelné, nakoľko navrhovateľ je v tomto súdnom konaní, ako aj v ostatných súdnych konaniach zastúpený tým istým advokátom, prostredníctvom ktorého si uplatnil u odporcu svoj nárok na odškodnenie podľa § 23 ods. 1 písm. a) až e) zák. č. 119/1990 Zb. jedinou žiadosťou o odškodnenie a potom, čo mu jeho nárok uplatnený jedinou žiadosťou nevyplatil v zákonnej lehote, si ten istý nárok uplatnil prostredníctvom niekoľkých žalôb a to napriek tomu, že čo do právneho základu išlo o jeden nárok na odškodnenie. Poukázal na skutočnosť, že z dvoch žiadostí o odškodnenie je vedených päť súdnych sporov, pričom jediným vysvetlením uplatnenia si nároku navrhovateľom prostredníctvom niekoľkých čiastkových žalôb s totožným právnym základom, je rozsah navrhovateľovi priznaných nárokov na náhradu trov právneho zastúpenia, ktorý narastá úmerne narastajúcemu počtu súdnych konaní z toho istého nároku, a takéto konanie vykazuje všetky znaky zneužitia práva, nakoľko náhrada trov konania nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale iba k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva a nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Poukázal na ust. § 18 ods. 2, 5 zák. č. 586/2003 Z. z. s tým, že právny zástupca navrhovateľa v daných konaniach nepostupuje s odbornou starostlivosťou a ním realizované právne zastúpenie nevykazuje žiadne známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb a jeho konanie nie je možné považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s dobrými mravmi. Uviedol, že si je vedomý nesplnenia svojej povinnosti zaplatiť uplatnené nároky v šesťmesačnej lehote v zmysle zákona, avšak táto skutočnosť nemôže byť dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia v požadovanej výške, nakoľko všetky nároky mali byť uplatnené jedným návrhom, čo mal právny zástupca navrhovateľa pri všetkej odbornej starostlivosti vedieť a aj vedieť musieť, čím by sa predišlo zbytočným súdnym konaniam, ako aj nákladom právneho zastúpenia. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 11. 2012, č. k. 5Co/598/2012 - 50, nález Ústavného súdu ČR zo dňa 25. júla 2012, sp. zn. I. ÚS 988/2012 s tým, že súd má z úradnej činnosti vedomosť o tom, že právny zástupca navrhovateľa v mene viacerých fyzických osôb vedie voči odporcovi niekoľko desiatok, ak nie stovky súdnych sporov, ktoré boli umelo vytvorené takým spôsobom, ako aj v tomto prípade (uplatnenie nárokov podľa zák. č. 119/1990 Zb. jedinou žiadosťou o odškodnenie a následné uplatnenie čiastkových nárokov na súde samostatnými žalobami), z dôvodu ktorého nie je pochybnosť o tom, že účelom vytvárania týchto sporov bolo navýšenie trov konania a obohacovanie sa právneho zástupcu navrhovateľa a takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu, keďže ide o šikanózne zneužívanie práva, ktoré je spôsobilé spôsobiť druhému účastníkovi škodu. Uviedol, že je síce pravdou, že žiadne zákonné ustanovenie nelimituje spôsob uplatňovania práv osoby žalobnými návrhmi, avšak takéto formalizovanie práva je v materiálnoprávnom štáte neprípustné. Odporca vo svojom odvolaní ďalej poukázal na účel právnej úpravy náhrady trov konania, ktorým nie je vznik nedôvodného obohatenia na oprávnenej strane, resp. na strane právneho zástupcu oprávnenej osoby v podobe náhrady trov právneho zastúpenia na úkor strany povinnej, ale kompenzácia skutočných nákladov vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie práva, pričom tento cieľ by bol bezpochyby dosiahnutý aj podaním jedného spoločného návrhu na uplatnenie všetkých nárokov navrhovateľa, vyplývajúcich z toho istého skutkového a právneho stavu, kedy by boli trovy právneho zastúpenia podstatne nižšie, t. j. pre právneho zástupcu navrhovateľa nezaujímavé. Poukázal na skutočnosť, že právny zástupca navrhovateľa prevzal prípad navrhovateľa už pred podaním žiadosti o odškodnenie u odporcu a následne túto rozdelil na čiastkové nároky, pri ktorých si uplatňuje trovy konania.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že navrhuje prvostupňové rozhodnutie v jeho napadnutej časti potvrdiť a zároveň žiadať priznať náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s tvrdením odvolateľa, že uplatnením jednotlivých položiek jeho nároku viacerými návrhmi je obchádzaný zákon, resp., že toto konanie je účelové, nakoľko predovšetkým odporca zákon obchádzal, keď ignoroval jeho žiadosť a nárokom sa začal zaoberať až po podaní návrhu na súd s tým, že k jeho podaniu by nedošlo, ak by odporca včas svoju zákonnú povinnosť splnil. Uviedol, že má dobré dôvody na to, aby jednotlivé položky žaloval samostatne, nakoľko konanie odporcu u jednotlivých položiek je nevyspytateľné a to napriek tomu, že odporca tvrdí, že výška nároku je jednoznačne právnym predpisom stanovená s tým, že ďalším dôvodom, pre ktorý navrhovateľ jednotlivé položky žaluje samostatne je skutočnosť, že súdy ich posudzujú odlišne a poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/434/2012, 5Co/492/2012, 5Co/259/2013, 5Co/525/2013, 4Co/223/2013, 4Co/337/2013 a 6Co/18/2013, v ktorých bolo opakovane vysvetlené, prečo priznanie náhrady trov konania bolo dôvodné.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je vecne správne a odvolaniu odporcu je potrebné priznať úspech.

V posudzovanej veci navrhovateľ zobral svoj návrh, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny 310, 13 eur s príslušenstvom titulom náhrady nákladov výkonu trestu odňatia slobody podaním zo dňa 25. 02. 2013 späť z dôvodu, že odporca dňa 31. 01. 2013 žalovanú istinu aj s príslušenstvom zaplatil.

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O. s. p.).

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania.

V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu skúma súd iba to, či ku dňu podania návrhu bol tento podaný dôvodne, rozhodujúci je teda stav, ktorý je tu v deň podania návrhu, všeobecne je teda možné uviesť, že aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá prichádza do úvahy ako dôsledok správania odporcu po tom, čo bol podaný návrh na začatie konania a toto správanie odporcu bolo dôvodom späťvzatia návrhu. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.

V prípade, ak je zastavenie konania zavinené účastníkom, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

Súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že odporca z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil, keď nárok uplatnený navrhovateľom v konaní zaplatil po podaní návrhu na súd, t. j. návrh bol vzatý späť pre správanie odporcu, a preto vznikol navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 2 vety druhej O. s. p., účelne vynaložených na uplatňovanie jeho práva (§ 142 ods. 1 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o priznaní trov konania však súd vždy musí prihliadať na zásadu uvedenú v § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. zásadu úspechu v konaní, keď účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a zároveň je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa a spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

Obsahom práva na právnu pomoc garantovaného čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je možnosť každého na základe vlastnej úvahy zvoliť si zástupcu v konaní pred súdom, vyjmúc prípady obligatórneho zastúpenia, nakoľko je výsostným (slobodným) právom účastníka rozhodnúť, koho ustanoví za svojho zástupcu v konaní pred súdom a kritériá voľby sú autonómnou vecou účastníka konania.

Právna úprava príkladmo uvádza, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov konania a ich zástupcov (§ 137 O. s. p.), medzi ktoré patrí aj odmena advokáta, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času spojená s jeho činnosťou, obsahovo vymedzené príslušnými predpismi.

Z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. nevyplýva, že by odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní bola sama osebe vždy trovami potrebnými k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Je potrebné prihliadnuť aj na samotný výber procesných prostriedkov zvolených účastníkom v každom konkrétnom prípade na uplatnenie alebo bránenie práva, ktoré ovplyvňujú aj rozsah trov, na ktorých náhradu môže, ale tiež rovnako nemusí, účastníkovi vzniknúť nárok, a preto účastník konania musí znášať aj procesnú zodpovednosť za voľbu konkrétneho prostriedku uplatňovania práva alebo jeho bránenia v súdnom

konaní, ako aj procesné dôsledky spojené s prípadnou nevhodnosťou jeho výberu, a to aj v podobe nepriznania náhrady trov konania. Jednotlivé úkony právnej služby je preto potrebné posúdiť z hľadiska dosiahnutia rýchlostí, efektívnosti a účinnosti súdnej ochrany, ako aj z hľadiska hospodárnosti konania. Zákonná požiadavka dbať z hľadiska priznania náhrady trov konania, na účelnosť ich vynaloženia, nijako neobmedzuje právo účastníka na poskytnutie právnej pomoci (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR) a nie je ani v rozpore s podstatou dispozičnej zásady rozhodnúť sa začať súdne konanie podaním jednej, či viacerých žalôb na súde voči určitému subjektu.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 28. 06. 2011 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o odškodnenie podľa § 23 ods. 1 zák. č. 119/1990 Zb. o súdnych rehabilitáciách, na základe právoplatného zastavenia trestného stíhania pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách a žiadal priznať odškodnenie za náhradu cestovných nákladov vynaložených na účasť na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Prešov dňa 22. 01. 2010 v sume 59, 76 eur, náhradu trov právneho zastúpenia za úkony smerujúce k zrušeniu odsudzujúcich rozsudkov a k následnému zastaveniu trestného stíhania vo výške 93, 01 eur, náhradu za stratu na zárobku (v sume 2. 489 eur) podľa § 23 ods. 1 písm. a) zák. č. 119/1990 Zb., náhradu trov trestného konania (6, 64 eur), náhradu trov výkonu väzby a náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c) zák. č. 119/1990 Zb. v sume 144, 71 eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10. 000 eur.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 17. 08. 2012 zároveň vyplýva, že navrhovateľ si nárok na náhradu cestovných nákladov v sume 59, 76 uplatnil návrhom zo dňa 30. 03. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/121/2012, náhradu trov právneho zastúpenia za úkony smerujúce k zrušeniu odsudzujúcich rozsudkov a k následnému zastaveniu trestného stíhania vo výške 93,01 eur si uplatnil návrhom zo dňa 30. 03. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24C/123/2012, nárok na stratu na zárobku si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/80/2012, nárok na náhradu nákladov výkonu trestu odňatia slobody si uplatnil v prejednávanej veci a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy návrhom zo dňa 23. 04. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/86/2012, pričom vo všetkých uvedených konaniach splnomocnil navrhovateľ na jeho zastupovanie JUDr. Lubomíra Müllera.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s námietkami odporcu, že uplatnenie jedného nároku na náhradu škody navrhovateľom viacerými návrhmi, ktorými sú samostatne uplatňované jednotlivé položky, z ktorých celkový nárok na náhradu škody pozostáva, vychádzajúce z rovnakých skutkových okolností a majúce zákonný podklad v rovnakom právnom predpise, predstavuje taký spôsob uplatňovania pohľadávky, ktorý je v rozpore so zásadami hospodárnosti a rýchlosti konania a s požiadavkou účelnosti vynaložených trov konania, nakoľko účelom právneho zastúpenia v takomto prípade nie je efektívne poskytovanie právnej pomoci, ale umelé navyšovanie trov právneho zastúpenia, ktoré predstavuje zneužívanie práva na poskytnutie právnej pomoci advokátom v konaní, blížiac sa svojou intenzitou až k šikanóznemu výkonu práva, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci by aj mal navrhovateľ na ne zákonný nárok, keďže nejde o bezpodmienečne nevyhnutné trovy, ktoré by bola musel navrhovateľ vynaložiť na dosiahnutie súdnej ochrany svojho porušeného práva podaním samostatného návrhu, keď jedným návrhom, týkajúcim sa všetkých položiek, z ktorých odškodnenie pozostáva, by sa jednoduchším (menej zaťažujúcim protistranu) a hospodárnejším (úspornejším) spôsobom dosiahol rovnaký cieľ, teda súdnej ochrany by sa navrhovateľ rovnako účinne dovolal bez potreby rozdelenia nároku na viaceré položky a ich uplatňovanie si viacerými návrhmi, založenými na rovnakom skutkovom a právnom podklade, vo viacerých súdnych konaniach.

Za účelné preto nemožno považovať trovy právneho zastúpenia za také úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, späťvzatie návrhu), na ktoré už vznikol navrhovateľovi nárok v iných obdobných konaniach, vedených medzi totožnými účastníkmi konania o jednom z viacerých nárokov navrhovateľa, založenom na totožnom skutkovom a právnom podklade, bez preukázania takých relevantných dôvodov v tomto konaní, pre ktoré by nevyhnutne museli byť tieto úkony právnej služby vykonané v samostatnom konaní o tomto nároku.

Navrhovateľ v priebehu prvostupňového konania a ani vo vyjadrení k odvolaniu odporcu neuviedol žiadne zásadné argumenty, ktoré by odôvodňovali potrebu viacerých súdnych konaní vychádzajúcich z toho istého skutkového stavu preukázaného listinnými dôkazmi a vyplývajúcich priamo z toho istého právneho predpisu, a preto v takomto postupe jeho právneho zástupcu nemožno vidieť nič iné, ako snahu o navýšenie trov právneho zastúpenia. Uvedené závery nie sú v rozpore ani s dispozičnou zásadou

občianskeho súdneho konania a nijako neobmedzujú navrhovateľa na podanie návrhu a na ďalšie disponovanie návrhom a predmetom konania, ktorých voľba však podlieha princípom občianskeho súdneho konania, ktoré treba aj v tomto prípade vykladať tak, aby sa dosiahol jeho účel, ktorým je spravodlivá, rýchla a účinná ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov konania (§ 1, § 6 O. s. p.).

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že postup právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý si pri uplatňovaní jednotlivých nárokov na odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. v platnom znení (nielen u navrhovateľa, ako je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti), uplatňuje vo viacerých súdnych konaniach (každý nárok jednotlivito - náhrada nákladov trestného konania, náhrada nákladov na výkon trestu, náhrada nákladov väzby, náhrada straty na zárobku, nárok na náhradu nákladov právneho zastúpenia, nárok na náhradu cestovného) a v každom jednotlivom súdnom konaní si uplatňuje aj trovy právneho zastúpenia, nie sú účelne vynaloženými trovami uplatnenými úspešným účastníkom konania v spore, keď účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa, ktorým aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo navyšovanie trov konania a zneužitie práva na zastupovanie advokátom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil podľa § 220 O. s. p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a odporcovi úspešnému v odvolacom v konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko návrh na ich priznanie nepodal (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.